

мисло Министерството да се съобщи на нашите библиотеки за да извършат най-практично и най-полезно своята служба, неподвижна в никоя точка С под № 1, и така ме освобождава от всяко спирание прѣдъ установленията на последния, когато имамъ да поправамъ и обяснявамъ първия. Ако за въ-
питъ и Министерството въ полза на своето заключение за правилника № 1, азъ
ще намирамъ въ тази си записка основите, които споредъ опитанитъ възду-
хъ, и у насъ до нѣдѣ, нѣрѣди прѣдъ изискването да обясняватъ единъ фелатемъ
правилникъ № 1, и споредъ тѣхъ ще пристѣпимъ сѣмъ да обяснимъ параграфи-
та на № 1 успоредно съ параграфите на С; отъ резултата ще изиде на яво,
че правилникътъ С отговаря най-много на № 1, безъ да изпуска и най-малко
нѣщо отъ всичко онова, което и въ № 1 се намира като малко-много съот-
вѣтно съ исканията на № 1, и че отъ прѣдставенитъ въ Министерството
на одобрение правилници — ако не се има на предъ и нѣкой другъ, изработенъ
отъ самото Министерство — единъ тои (С) би застъпвалъ съ достоинство
за оубѣка откъмъ своята пригодност за дѣйствието.

За да извършатъ библиотекитъ на държавата своята външна
служба най-цѣлесходно, фелатемно е да работимъ по начинъ таковъ, че полу-
ченото съ тѣхъ да бѣде за публиката най-фривно (effectif) и най-практично.
То би се постигнѣло съ единъ правилникъ № 1, които за главни основи да слу-
жатъ:

1. най-широкъ достѣпъ на публиката на всички имотъ на библиоте-
ката по единъ редъ, който винаги да има прѣдъ очи съотвѣтната полза
отъ употребението на библиотечния имотъ;

2. най-простъ способъ за послуга съ библиотечния имотъ така, че всякой
отъ публиката да може въ дадено врѣме да има на свое распоряжение въ-
сѣсно сѣтѣно; и

3. най-економно примѣрѣне силитъ на персонала за да извършатъ ре-
ната служба, като има да водятъ въ-сѣщо врѣме и специално администра-
цията на библиотеката.

Нѣка само отъ себе излиза, че изискиятъ правилникъ е едно наредѣн-
просто за това, какъ прѣдъ да се постави библиотеката споредъ своето назна-
чение въ едно най-изгодно взаимно отношение съ публиката; а които да бѣ-
библиотеката нейната организациа, като уредѣние съ извѣстна държавно-бже-
ствена цѣль, независимъ отъ нейното прѣко отношение къмъ публиката;
за неѣ би прѣдъ само Министерството да изработи въ видъ на заповѣди
(приказъ) особни правила, дѣто покрай съществителитъ нѣща да се опрѣдѣлятъ
и правата и длжноститъ по служба на библиотечния персоналъ, за да се из-
бѣгнатъ всякакви допущаниности, каквито сѣмъ видѣмъ, на примѣръ, въ
Софийската библиотека лани, на се явяватъ още и сега. Иди правилникъ
№ 1 още отъ напредъ искане отъ своето съдържание такива установления,
които въ сѣщностъ заставятъ организациата на библиотеката, и само като
външна наредѣ за библиотеката въ отношението къмъ нейната публи-
ка ще прѣдъ да се взима и при своето изработване.